

Bibliaóra 2022. szeptember 27-én

– az igemagyarázat összefoglalása –

Ószövetségi igeszakasz: 1 Móz 42 Jákób Egyiptomba küldi fiait élelemért

1 Jákób hallotta, hogy **Egyiptomban van gabona**. Azt mondta hát Jákób a fiainak: **Mit néztek egymásra?** **2** Majd ezt mondta: Hallottam, hogy Egyiptomban van gabona. **Menjetek el**, és vásároljatok ott gabonát, hogy életben maradjunk, és meg ne haljunk! **3** Elment tehát József tíz bátyja, hogy gabonát vásároljanak Egyiptomban. **4 De Benjámint, József öccsét nem küldte** el Jákób a bátyjaival, mert arra gondolt: Csak nehogy valami szerencsétlenség érje! **5** Így mentek el Izráel fiai másokkal együtt gabonát vásárolni, mert éhínség volt Kánaán földjén. **6** József volt tehát az egész ország kormányzója, és ő árulta a gabonát a föld minden népének. Amikor József bátyjai megérkeztek, **arccal a földre borultak előtte**. **7** Amint József meglátta bátyjait, **azonnal felismerte őket**, de idegennek tette magát előttük, és **keményen beszélt** velük. Megkérdezte őket: Honnan jöttetek? Ők így feleltek: Kánaán földjéről jöttünk élelmet vásárolni. **8** József tehát felismerte a testvéreit, de azok nem ismerték fel őt. **9** Ekkor József **visszaemlékezett az álmokra**, amelyeket róluk álmodott, és ezt mondta nekik: Kémek vagytok! Azért jöttetek, hogy kifürkésszétek az ország védtelen részeit! **10** De azok így feleltek neki: Nem, uram! Élelmet vásárolni jöttek a te szolgáid! **11** Mi mindnyájan egyetlen ember fiai vagyunk. Becsületesek vagyunk, sohasem voltak kémek a te szolgáid. **12** Ő azonban ezt mondta nekik: Nem úgy van! Bizony azért jöttetek, hogy az ország védtelen részeit kifürkésszétek! **13** Azok így feleltek: Tizenketten voltak a te szolgáid, testvérek vagyunk mi, egyetlen ember fiai Kánaán földjén. **A legkisebb most apánknál van, egyikünk pedig nincs többé**. **14** De József ezt mondta nekik: Úgy van, ahogyan mondtam nektek, kémek vagytok! **15** Ezzel teszek titeket próbára: a fáraó életére esküszöm, hogy nem távoztok innen, amíg ide nem jön a legkisebb testvéretek! **16** Küldjétek el magatok közül egyet, hogy hozza ide a testvéreteket, ti pedig fogságban maradtok. Így teszem próbára, igazat beszéltek-e. Mert ha nem, a fáraó életére esküszöm, hogy kémek vagytok! **17** És őrizetben tartotta őket három napig.

18 Harmadnap ezt mondta nekik József: Ezt tegyétek, ha élni akartok, hiszen én is félem az Istent. **19** Ha becsületesek vagytok, maradjon egyik testvéretek megkötözve a börtönben, ti pedig menjetek, vigyetek gabonát házatok éhező népének. **20** Hozzátok el hozzám a legkisebb testvéreteket, akkor elhiszem, amit mondotok, és nem fogtok meghalni. Ők bele is egyeztek. **21** De így beszéltek egymás közt: **Bizony, a testvérünkért bűnhődünk most**, mert láttuk az ő nyomorúságát, amikor könyörgött nekünk, de nem hallgattunk rá. **Emiatt ért utol bennünket ez a nyomorúság**. **22** Rúben erre azt mondta nekik: **Megmondtam nektek**, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám, és **most az ő vérének keresik rajtunk**. **23** Nem tudták, hogy József érti őket, mert **tolmács** volt közöttük. **24 Ő pedig elfordult tőlük, és sírt**. Majd visszafordult hozzájuk, és beszélt velük. Azután előállította közülük **Simeont**, és szemük láttára megkötöztette. **25** Akkor megparancsolta József, hogy töltsék meg a zsákjaikat gabonával, de mindegyikük pénzét tegyék vissza a zsákjába, és adjanak nekik útravalót. Így is tettek. **26** Ők pedig föltették gabonájukat a szamarakra, és elmentek. **27** Mikor aztán egyikük kinyitotta a zsákját, hogy az éjjeli szálláson abrakot adjon a szamarának, meglátta, hogy a **pénze ott van** a zsák szájában, **28** és ezt mondta testvéreinek: Visszakerült a pénzem! Itt van a zsákomban! Ekkor odalett a bátorságuk, és remegve mondogatták egymásnak: **Mit cselekedett velünk az Isten?!** **29** Amikor megérkeztek

apjukhoz, Jákóbbhoz Kánaán földjére, elmondták neki mindazt, ami velük történt: [30](#) Egy ember, annak az országnak az ura, szigorúan beszélt hozzánk, és úgy bánt velünk, mintha kémkedni akartunk volna az országban. [31](#) De mi azt feleltük: Becsületesek vagyunk, soha nem voltunk kémek. [32](#) Tizenketten voltunk testvérek, apánknak fiai, de egyikünk nincs többé, a legkisebb pedig apánknál van most Kánaán földjén. [33](#) Akkor ezt mondta nekünk az az ember, annak az országnak az ura: Erről tudom meg, hogy becsületesek vagytok-e: Egyik testvéreteket hagyjátok nálam, menjete el, és vigyetek gabonát házatok éhező népének, [34](#) azután hozzátok el hozzám a legkisebb testvéreteket! Akkor tudni fogom, hogy nem kémek vagytok, hanem becsületes emberek, visszaadom a testvéreteket, és szabadon járhattok az országban. [35](#) Mikor aztán a zsákjaikat kiürítették, hát **mindegyiknek a pénzes zacskója ott volt a zsákjában**. Amikor pénzes zacskóikat meglátták, **apjukkal együtt megijedtek**. [36](#) Apjuk, Jákób ezt mondta nekik: Elveszitek tőlem gyermekeimet! **József nincs meg, Simeon sincs meg, és még Benjámint is elviszitek?! Engem sújt mindez!** [37](#) Ekkor Rúben azt mondta apjának: Az én két fiamat öld meg, ha nem hozom őt vissza! Bízd csak rám, és én visszahozom őt hozzád. [38](#) De Jákób így felelt: **Nem mehet el veletek a fiam**, hiszen a bátyja meghalt, egyedül ő maradt meg. Ha szerencsétlenség éri az úton, amelyre indultok, **ősz fejemet a bánat miatt a holtak hazájába juttatjátok!**

Kedves Testvéreim!

Mintegy 22 év telt el azóta, hogy József Egyiptomba került. Az álmok pedig lassan valóra válnak – Isten Józsefnek adott kijelentései beteljesednek. S miközben a testvérek élük megszokott életüket, Isten elhozza az idejét annak, hogy ők is rendezzék a rendezni valóikat Vele és egymás közt. Mert a bűnök nem évülnek el, azoktól csak bűnbánat által lehet megszabadulni.

József sokat formálódott az évek során, kiforrott, komoly férfivá vált, és főleg: Istenhez való hűsége elmélyült. Ezért lehetett áldás egész Egyiptom számára. Sőt. De vajon hol tartanak a testvérei és apjuk? A mai fejezet inkább rájuk irányítja a figyelmet. Mert Isten őket is kézbe és kezelésbe veszi, hogy rajtuk is könyörüljön. A testvéreknek van egy témája, amiről nem beszélnek: Egyiptom, illetve József. Rossz hangzása van ennek a helynek számukra. Csak tanácstalanul néznek egymásra. De most mégis nem zárkozhatnak el, menniük kell Egyiptomba, ha nem akarnak éhen halni. Isten elkezd cselekedni az életükben, amikor felhozza a rég eltemetett, kényelmetlen emlékeket.

De Jákóbot sem kíméli, mert neki meg le kell válnia a másik féltett fiáról. És eleinte nem megy az elengedés. A tíz testvér (őket nem félti, csak Benjámint) kel útra és érkezik meg József elé. Meghajolnak, leborulnak az egyiptomi úr előtt – József pedig visszagondol az álmaira. Arra, hogy jól értette Isten akkori kijelentését, mert íme, megvalósult. Könnyű felismerni a testvéreteket, nemcsak azért, mert a felnőtt kevésbé változik, mint a tinédzser, hanem már a létszámuk alapján is. Róla meg mit sem tudtak testvérei, természetes hát, hogy nem is ismerhették fel.

József kemény magatartása mögött nem leckéztetést vagy bosszút kell látnunk. Sírása elárulja, hogy megérinti őt bátyjaival való találkozása, az a gyötrődés, amely őket megviseli és az, hogy nem borulhat rögtön a nyakukba. Meg kell keményítenie magát ahhoz, hogy kilétét ne fedje fel, de ki kell derítenie, mi van a szívükben. Mennyire változtak vagy nem az elmúlt évek során. Mint majd látni fogjuk, elsősorban a testvéreknek volt erre szükségük.

A szigorú hangnem, a kémkedéssel való gyanúsítás mind komoly megpróbáltatás bátyjainak – összefüggésbe is hozzák akkori Józseffel való bánásukkal. Mert a lelkiismeretük ennyi idő után is ennyire tudja őket vádolni. Komoly üzenet ez nekünk is. Attól nincsenek a dolgok elfeledve, hogy nem foglalkozunk velük. Isten előhossa, ami elmúlt, ami agyon van hallgatva. És ez értük történik, hogy megszabaduljanak majd ettől a tehertől. *„Bizony, a testvérünkért bűnhődünk most”* – és lázadás nélkül fejet hajtanak a kemény és esetükben igazságtalan bánásmód előtt, mert Isten kezét fedezik fel a dolgokban. Hát még, amikor a pénzüket is megtalálják: *„Mit cselekedett velünk az Isten?! ”* Ez már nagy dolog, amikor Isten jelenlétét és cselekvését ismerjük fel a velünk történő akár jó, akár rossz dolgokban. Mert tényleg nem emberek cselekszenek, hanem Isten! Utolérte őket. Fontos ennek az összefüggésnek a felismerése, mert segíti majd a gyógyulást.

Megtanácskozva otthon apjukkal a történeteket, Jákóbban is félelem támad. De az ő félelme megint leginkább Benjáminra irányul. Ha már Józsefet elveszítette, legalább Benjáminnak ne essék baja. Óvja, védi – de majd mégis el kell engednie. Mert őt is kezelésbe veszi az áldott Orvos, hogy a féltéstől és az önsajnálattól megszabadítsa, hogy tanuljon hittől elengedni és Benne bízni. Mindehhez az éhínséget használja fel, mert enni kell, hogy élhessenek, s ehhez menni kell Egyiptomba. Ráadásul ott van Simeon is túszként. József számára az ő ottléte a garancia arra, hogy a testvérek visszajöjjenek – Benjáminnal együtt. Isten olykor kifejtí az ujjaink közül azt, amihez a leginkább ragaszkodunk, hogy megtölthesse a kezünket valami sokkal jobbal. Engedjük-e vagy ellenállunk ennek?

Újszövetségi igeszakasz: 2K 10,1-11 Pál megérkezésekor erélyes lesz

[1](#) Krisztus szelídségével és gyöngédségével kérlek titeket én, Pál, aki – némelyek szerint – szemtől szemben ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távollétemben erélyes vagyok hozzátok; [2](#) kérlek, ne kényszerítsetek arra, hogy ottlétemkor erélyes legyek, mert úgy gondolom, bátran felléphetnék azokkal szemben, akik úgy vélekednek, hogy mi test szerint élünk. [3](#) Mert testben élünk, de nem test szerint hadakozunk; [4](#) hadakozásunk fegyverei ugyanis nem testiek, hanem erősek az Isten kezében erődítmények lerombolására. [5](#) Ezekkel rombolunk le minden okoskodást és minden magasztalatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmségre, [6](#)

és készek vagyunk megbüntetni minden engedetlenséget, ha ti teljesen engedelmesek lesztek. [7](#) Arra nézzetek, ami a szemetek előtt van! Ha valaki meg van győződve arról, hogy Krisztusé, azt is gondolja meg önmagában, hogy amint ő Krisztusé, ugyanúgy mi is. [8](#) Mert ha kissé túlozva dicsekszem is a hatalmunkkal, amelyet az Úr építésekre, és nem rombolásokra adott, nem szégyenülök meg, [9](#) nem akarva azt a látszatot kelteni, mintha levelemmel csak fenyegetnék titeket. [10](#) Mert levelei, mondják, súlyosak és kemények ugyan, de testi megjelenése erőtlén, és beszéde szálnalmas. [11](#) Azt pedig gondolja meg az ilyen ember, hogy amilyenek vagyunk a távollétünkben írt levelünk szavaiban, olyanok leszünk ottlétünkben is.

Kedves Testvéreim! Az apostol már készül személyesen is Korinthusba, bár az ottani viszonyok nem mondhatók ideálisnak. Éppen ez az igeszakasz is tanúsítja, hogy vannak, akik Pállal megvetően, lekezelően bánnak, és az ő szelídségét, gyengédségét nem szeretetként élik meg, hanem gyengeségnek mondják és olyasminek tekintik, amiért őt gúnyolni lehet. Ezért ír arról, hogy felléphetne közöttük keményen, határozottan, olyan módszereket alkalmazva, amiket általában a világban szoktak. Sajnos, az emberek általában az erőszakot tartják erőnek, a szeretetteljes szelídséget pedig gyengeségnek. Holott ez fordítva van.

Az apostol is *Krisztus szeretetével és gyöngédségével* közeledik hozzájuk, azt akarja, hogy ezen keresztül az Úr Jézus szelídségét ismerjék fel. Ők viszont a gyengeségeért gúnyolják, úgymond hogy csak távolról mer erélyes lenni, de jelenléte bátoratlan. Ez az a nagy kísértés és provokáció, amikor az ember ilyet hallva meg akarja mutatni, hogy nem gyáva, tud ő az asztalra is csapni – s akkor az lesz megint a baj, hogy milyen kemény, szeretetlen.

Az apostolt azonban ezek a vádak nem tudják kizökkenteni vagy befolyásolni: *hadakozásunk fegyverei ugyanis nem testiek, hanem erősek az Isten kezében erődítmények lerombolására.* Tud arról, hogy – az evangélium hirdetése által – Istentől hatalmat kapott, azonban építésre és nem rombolásra. Ebben benne van az is, hogy nem tűrhetik tétlenül azt, ami rombol a gyülekezetben. Ezért élni fog ezzel a hatalommal, ha közöttük lesz.

Bizony, lehetne az apostoltól tanulnunk szelídséget és szeretetteljes magatartást. Ugyanakkor azt a határozottságot is, amely a rendezetlen dolgok rendezését következetesen akarja és nem fél rámutatni a bajok okára, gyökerére – mindezt Krisztus szeretetével.